

τη, ἀνάφεθη, ἔσεται αἰωνίως, διότι τοιαύτη ἡ φύσις, ή τάξις αὐτοῦ.

Άλλα τελευτῶντες δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἀποδώσωμεν δίκαιον ἔπαινον εἰς τὴν καθήμαξ; ἐκκλησίαν. Ναι, χαῖρε, πρωτότοκε καὶ γνησία θυγάτηρ τοῦ Χριστοῦ, χαῖρε Ἱερά κιβωτὸς ἐν ἣ ἀσπιλος διετηρήθη ἡ θρησκεία τοῦ Θεανθράπου! Χαῖρε διότι πιστῶς ἐξεπλήρωσες μέχρι σήμερον τὴν Ἱερὰν ἐντολήν σου, ἀντεπροσώπευσες τὴν χριστιανικὴν ισότητα ἐν τῇ κοινωνίᾳ, παρέσχες τοὺς λειτουργούς σου ὑπογραμμὸν χριστιανικῆς ἀρετῆς, ἐπροστάτευσες τὸν ἀσθενὴν κατὰ τοῦ ἰσχυροῦ διὰ τῶν ὅπλων τοῦ δικαίου καὶ τοῦ καθήκοντος καὶ πάντοτε τὴν ψυχήν σου ἔθηκας ὑπὲρ τῶν προβάτων!

Π. Γερακάκης.

ΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΠΟΠΤΑΝΤΑ ΑΓΓΕΛΟΝ ΜΟΥ.

*Εἰς τὰ Χερούβιμ
Μ' ἔρα γλυκὸ χαμόγελο
Τὴν ψυχήν της ἔχαρισε!*

Ἄστραψες μόλις εἰς τὴν γῆ,
Κόρη, Ἀθηνᾶ μου ἀγαπητὴ,
Σὲ εἶδε, σὲ ἡγάπησε ὁ Θεὸς,
Ἐμάς...; τὸ δάκρυ. ὁ σεναγμός!

Τὸ Παράπορον τῆς Μητρὸς τῆς!

1
Σήκω, παιδάκι μου,

Σήκω, Ἀθηνᾶ μου,
Γιατὶ ἀπαράτησε,
Τὴν ἀγκαλιά μου;

2
Ωχ ! ξύπνα, κι' ἀνοίξε
Τὰ ὥρατα μεγάλα
Μάτια σου, Κόρη μου
Γέλασε ως τ' ἄλλα.

3
Ἄγγελοκάμωτα
Μικρὰ παιδάκια,
Ἀπλωσε ἀγάπη μου
Τ' ἀχνὰ χεράκια.

4
Ξύπνηστο, Δέσποινα
Γλυκιά Παρθένα!
Τόχῳ μονάκριβο
Ξύπνησο, ὀώμενα!

5
Ωχ φῶς μου! πέστε μου
Ποιδὲς το' ἔχει βάλλει,
Στεφάνη ρόδιγο
Σ' τ' ὥρατο χεφάλι;

6
Κάτω, τὰ λούλουδα,

Δὲν εἰν' καλὸς,
Σεῖς νὰ πλαγιάζετε
Μὲ τὸ μωρό.

7
Πῶς κλαίεις ή μανοῦλα της
Ποιδὲς τοῦ τὸ λέσι;
Οχι! παιδάκι μου
Γιατὶ θὰ κλαίεις!

8
Μήπως ἀρπάξανε
Ἄπ' τὸ βυζὲ της
Τὸ κανακάρι της
Τὴν παντοχή της;

9
Εύπνησσ, τέκνο μου,
Παρηγοριά μου,
Σήκω καὶ πλάγιασσε
Σ' τὴν ἀγκαλιά μου.

10
« Πώς θέλεις, μάνα μου,
Νὰ σου ξυπνήσω,
Καὶ νάρθως τ' ἄχαρο
Κ' ἔρμο βυζὲ σου;

11
Πόλχω τρογύρω μου
Μύρια ἀγγελούδια,
Ποῦ μ' ἀποκοιμησαν
Μὲ τὸ τραγούδια.

12
Δροσιάς καὶ λούλουδα
Χρυσᾶ στολίδια,
Γλυκᾶ λαλούμενα
Ωραῖα παιγνίδια!

13
Κι' ὅσα ἔχουν θέλγυπτρα
Τὰ οὐράνες αἱ μέρη,
Όλα ἡ ψυχοῦλα μου
Σήμερα καίρει!

14
Ωχ ! η ταλαιπώρη !
Πούθε παιδὶ μου η προσοττήκιο
Θὰ βρῆς γλυκύτερο
Ἄπ' τὸ φιλὶ μου;

Α. ΜΑΝΟΥΣΟΣ.

ΗΘΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

(Συνέχεια ἴδε φυλλάδιον 30)

—ο—